

AMR

circular 117

AMICS DE L'ART ROMÀNIC

Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

novembre 1992

Institut d'Estudis Catalans

—

Carme, 45-47

—

08001 Barcelona

EDITORIAL

Museus, biblioteques, arxius i altres institucions amb funcions culturals, com poden ésser els monuments nacionals, en fi totes les institucions culturals, des de fa un cert temps han hagut d'acceptar una filosofia econòmica que té com a meta una fita molt concreta, l'autofinançament de les seves activitats. Aquest finançament s'ha d'assolir amb l'aportació dels ingressos generats pels serveis propis de la institució, la major part de les vegades gratuïts, i amb les aportacions d'una nova figura d'ajuda econòmica com són els "sponsors", que no són la substitució dels antics mecenas, sinó que les societats industrials o mercantils aprofiten, per a la seva promoció, un èxit esportiu o fins i tot cultural. Aquestes dues vies de finançament han de fer possible qualsevol activitat, concretament les despeses extraordinàries i moltes vegades les ordinàries.

Aquesta filosofia ha convertit, moltes vegades, els caps de les institucions culturals en uns gestors que s'han vist obligats a renunciar a la seva dedicació, com a tècnics, i a fer una tasca de recerca i estudi que a la llarga és la que dona nom i prestigi a les institucions i possibilita la seva projecció social. Aquesta gestió científica és un servei desvinculat d'una exigència econòmica de tipus empresarial, que valora amb guanys i pèrdues les manifestacions culturals. La majoria de les institucions culturals tenen una acceptació minoritària, manifestacions en les quals la qualitat hauria de prevaler sobre un fals concepte de projecció ciutadana. En fi, s'han d'acomplir unes missions unes dedicacions fora dels esquemes que hauria de tenir tota manifestació cultural.

Aquesta nova filosofia, aquesta proposta de treball amb una exigència de productivitat econòmica augmentarà des del moment en què l'erari públic preveu una regressió de les inversions per al pròxim any 1993. La gestió de les institucions culturals, siguin de l'administració estatal, autonòmica, provincial o local, es veurà pressionada a portar a terme una tasca d'èxit públic, amb la intervenció més important d'uns "sponsors" que en el fons consideren més rendible l'esport o la designada com a cultura popular que la judicada per molts com a cultura minoritària o elitista. Hi ha un perill, potser pròxim: que la recerca i l'estudi no ocupin un lloc destacat com a funció cultural prioritària.